

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 0T/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010452
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Fraňová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010452.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou Mgr. Andreou Fraňovou v trestnej veci obžalovaného K. G., D.. XX. XX. XXXX S. N., H. N. N., Z. XX/X, N. F., V. D. W.P. X. U., H. N. XXX, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.01. 2020 v Novom Meste nad Váhom, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: K. G., D.. XX. XX. XXXX S. N., H. N. N., Z. XX/X, N. F.,

je vinný, že

W. XX. XX. XXXX S. Č. V. P. XX:XX C.. S. O. D. O. D. S. A. P. X. A. Y. L. V. D. A. O. G. D. X. O.É. S. V.
S. P. O. S. A. XXX, I. Č.: V., A. H., Č. A. V. D. Z. S. O. X,XX O. I. S. W.,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 01. 12. 2019 pod č. A. XXX/XX/XXXX - X D. P. Z. D. O. D. S. P. D. P. K. G., D.. XX. XX. XXXX S. N. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Osobná sloboda obžalovaného bola obmedzená podľa spisového materiálu Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom, ČVS: ORP-101/DI-NM-2019 Be dňa 29. 11. 2019 o 16:06 hod. Obžaloba bola sudkyňi pre prípravné konanie súdu doručená prokurátorom dňa 01. 02. 2019 o 12:32 hod. za súčasného odovzdania osoby obžalovaného súdu.

Po doručení uvedenej obžaloby sudkyňa pre prípravné konanie vykonala výsluch obžalovaného dňa 02. 12. 2019 v čase od 12:10 hod. do 13:00 hod., v rámci ktorého vypočula obžalovaného k okolnostiam zadržania, k jeho osobe a k veci. Trestnú vec obžalovaného vybavila sudkyňa pre prípravné konanie vydaním trestného rozkazu, ktorý bol obžalovanému a prokurátorovi ihneď doručený krátkou cestou pri výsluchu. Obžalovaný podal odpor bez odôvodnenia. Prokurátor si ponechal lehotu na podanie odporu. Nakoľko s obžalobou nebol podaný návrh prokurátora na vzatie obžalovaného do väzby a nevyšli najavo žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali ďalšie trvanie obmedzenia osobnej slobody obžalovaného, sudkyňa pre prípravné konanie po výsluchu obžalovaného prepustila ihneď zo zadržania na slobodu vychádzajúc z § 87 ods. 2 Trestného poriadku.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 0T/79/2019 - 46 zo dňa 02. 12. 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 0T/79/2019 - 55 zo dňa 13. 12. 2019 súd uznal obvineného K. G., D.. XX. XX. XXXX S. N., H. N. N., Z. XX/X, N. F., za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu uložil podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac, ktorý podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov. Zároveň podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci, a to osobného motorového vozidla R. A. XXX Z., T. Z.Á. O., I. Č. V., G. N., S.: S., G. Z. D. S. V. P. A. D. O. D. S., N. XXX/X V. W. P. A. S.R.L. R. G. Č.. V. XXX XXX, H. A. P. S. Č.. XXXXXXXXXX V. M. G. G. P. S. Z. U. A. s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Uznesením č.k. 0T/79/2019 - 108 súd ustanovil obžalovanému K. G., D.. XX. XX. XXXX S. N. A. §. XX P. X H. A. obhajcu JUDr. Dagmar Matuškovú, advokátku, so sídlom Advokátskej kancelárie Bratislava 811 04, Búdkova 12.

Z písomného odôvodnenia odporu doručeného obžalovaným súdu dňa 10. 01. 2020 prostredníctvom obhajkyne po otvorení hlavného pojednávania vyplýva, že sa obžalovaný cíti byť vinný zo spáchaného skutku a jeho spáchanie úprimne ľutuje. Konal neuvážene a v domnienke s poukazom na skutočnosť, že S. N. je prípustná hranica alkoholu pri vedení motorového vozidla do 0,5 promile a obžalovaný si neuvedomil, že v Slovenskej republike je nulová tolerancia alkoholu pri vedení motorového vozidla akéhokoľvek druhu. Bez dostatočného preverenia sa domnieval, že požitie piva niekoľko hodín pred samotnou jazdou nezanechá žiadne stopy požitia alkoholu pri prípadnej dychovej skúške. Odpor podáva čo do rozhodnutia o uložení mu trestu prepadnutia veci, a to osobného motorového vozidla R.G. A. XXX Z., T. Z. O., I. Č. V., G. N., S.: S., Z. W. P. A. S. R. G. Č.. V. XXX XXX, Z. H. A. P. S. Č.. XXXXXXXXXX V. Z. M. G. G. P. S. Z. U. A., čo považuje s poukazom na ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona upravujúceho zásady pri ukladaní trestov za neprimeraný, ako aj z dôvodu, že hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie

páchateľa spoločnosťou. Pri ukladaní trestov treba vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženej princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatelia a možnosti jeho nápravy. Vyššie uvedené osobné motorové vozidlo má zostatkovú hodnotu v domovskej krajine obžalovaného cca 5.000,00 €. Vozidlo považuje za nevyhnutnosť pre svoju rodinu S. N., rodičia obžalovaného, s ktorými býva v spoločnej domácnosti, nevlastnia žiadne motorové vozidlo, otec žije len z dôchodku, matka je nútená pracovať, aj keď už dovŕšila dôchodkový vek. Vozidlo bude využívať brat obžalovaného a zabezpečovať potreby pre otca a domácnosť rodičov obžalovaného. Poukázal na to, že nikdy v minulosti nebol trestaný a ani postihovaný pre prípadný dopravný priestupok. Je riadne zamestnaný, prostriedky na živobytie si zadovážuje riadnou prácou, na pracovisku je hodnotený pozitívne. Ide u obžalovaného o prvé porušenie zákona. Trest prepadnutia veci pre obžalovaného znamená závažnú ujmu. Predmetné motorové vozidlo predstavuje pre obžalovaného majetkovú hodnotu, ktorú nemá možnosť nahradiť, strata tejto hodnoty predstavuje značnú ujmu nielen pre obžalovaného ale aj pre rodinu obžalovaného, ktorá nemá finančné prostriedky na kúpu žiadneho ďalšieho vozidla. S poukazom na uvedené žiada, aby súd po vykonaní dokazovania s ohľadom na osobu obžalovaného upustil od uloženia trestu prepadnutia osobného motorového vozidla.

Súd vykonal dňa 10. 01. 2020 za prítomnosti obžalovaného, obhajcu obžalovaného, tlmočníka a prokurátora hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného K. G., oboznámením ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, pričom zistil nasledovné:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) dopytom na obžalovaného a zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal kladne (áno). Súd následne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere.

Z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 10. 01. 2020 vyplynulo, že svoj čin úprimne ľutuje.

Obhajkyňa obžalovaného na hlavnom pojednávaní poukázala na písomné odôvodnenie odporu, navrhla vykonať dôkazy pre posúdenie osoby obžalovaného, jeho doterajší život.

Prokurátor v záverečnom vyjadrení uviedol, že vzhľadom k tomu, že došlo k vyhláseniu viny, zotrúva na podanej obžalobe v plnom rozsahu, navrhol, aby súd uznal obžalovaného vinným zo žalovaného skutku a za jeho spáchanie mu uložil podmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so súčasným uložením skúšobnej doby v dolnej polovici zákonnej výmery; zároveň navrhol obžalovanému uložiť trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v dolnej polovici trestnej sadzby a trest prepadnutia motorového vozidla.

Obžalovaný v záverečnom vyjadrení uviedol, že toho ľutuje, že sa to už viac nebude opakovať.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného pod právnu normu ustanovenia § 289 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný šoféroval motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, pri ktorom by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Obžalovaný svojím konaním porušil záujem chránený trestným zákonom, ktorým je pri tomto trestnom čine ochrana života a zdravia, ako aj ochrana majetku pred tými, ktorí v stave po požití návykovej látky (najmä alkoholu), ktorá znižuje ich psychické funkcie, vykonávajú činnosť, pri ktorej by v dôsledku ovplyvnenia touto látkou mohli ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené súdom podľa § 16 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. ako trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, keď obžalovaný nevedel, že svojím konaním môže take porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Z odpisu registra trestov zo dňa 08. 01. 2020 vyplynulo, že obžalovaný nemá záznam v Registri trestov GP SR.

Z výpisu z registra priestupkov zo dňa 08. 01. 2020 vyplynulo, že obžalovaný nemá záznam v Registri priestupkov.

Zo správy zamestnávateľa obžalovaného k jeho osobe zo dňa 09 01. 2020 vyplýva, že zamestnávateľ je s prácou obžalovaného spokojný, obžalovaný je ochotný pracovať nadčas a u menovaného neeviduje porušenie pracovnej disciplíny. Rodinné pomery obžalovaného nie sú zamestnávateľovi známe.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 29. 11. 2019 vyplýva, že obžalovaný vydal osobné motorové vozidlo R. A. XXX Z., T. Z. O.Í., I. Č. V., G. N., S.: S., Z. W. P. A. S. R. G. Č.. V. XXX XXX, Z. H. A. P. S. Č.. XXXXXXXXXX V. Z. M. G. G.P. P. S. Z. U. A..

U obžalovaného je možné konštatovať, že obžalovaný vedie život riadne pracujúceho občana u zamestnávateľa sídlom v Slovenskej republike. Z výpisu Odpisu z registra trestov a Registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný nemá žiaden záznam.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho

doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Na strane obžalovaného súd prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona). Vzhľadom na uvedené skutočnosti, kedy sa v dôsledku prevahy poľahčujúcich okolností znížila horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, súd mohol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere až na 8 mesiacov. Po dôslednom vyhodnotení osobných a majetkových pomerov obžalovaného, ktorý žije na území Slovenskej republiky 1 rok aj 3 mesiace, odkedy prišiel na územie SR riadne pracuje, súd dospel k záveru, že účel trestu a zabezpečenie individuálnej a generálnej prevencie možno dosiahnuť uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 mesiac s podmieneným odkladom a určenou skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov.

Súčasne súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti, nakoľko sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky dopustil v súvislosti s činnosťou, na ktorú treba osobitné povolenie. Trest zákazu činnosti súd uložil obžalovanému na dolnej hranici zákonnej sadzby, a to vo výmere 24 mesiacov.

Pri úvahách o výmere trestu zákazu činnosti súd vzal do úvahy okolnosti, za akých došlo k spáchaniu trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a nevedomosť obžalovaného, ktorý si neuvedomil, že v Slovenskej republike je nulová tolerancia alkoholu pri vedení motorového vozidla akéhokoľvek druhu.

Súd má za to, že takto uložený trest odpovedá zásadám ukladania trestov v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, t.j. na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.